

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De consolatione pijsimæ matris Virginis Mariæ. XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XXIV.

De consolatione pijsima matris virginis Maria.

1. *Diffusa est gratia in labijs tuis.* Eia obsecro te Domina mea, vel *Psal. 44.*
 nunc parum loquere mecum, sancta Maria. Aperi os tuum *Maria.*
 in nomine filij tui, qui te benedixit in omni gratia spirituali. Ego
 sum (inquit) mater misericordiae, plena charitate & dulcedine. Ego
 peccatorum scala, reorum spes & venia. Ego moerstorum conso-
 latio, & sanctorum specialis laetitia. Transite ad me omnes, qui *Eccli. 24.*
 diligitis me, & ab vberibus consolationum mearum adimplemi-
 ni; quia pia sum & misericors omnibus inuocantibus me. Venite
 omnes iusti & peccatores, rogabo pro vobis Patrem; rogabo &
 filium, vt reproprietur vobis per Spiritum sanctum. Omnes in-
 uito, omnes expecto, omnes venire desidero. Nullum peccatorem
 despicio, sed super poenitente peccatore etiam cum Angelis Dei
 in caelo, magna charitate congaudeo; quia non perit preciosus
 sanguis filij mei, effusus pro mundo. Accedite ergo ad me filij
 hominum; attendite & videte zelum meum pro vobis, ad Deum
 filium meum Iesum Christum. Ecce ego iram eius in me suscipi-
 am, placabo illum precibus sedulis, quem vos offendisse cogno-
 scitis, conuertimini, & venite; agite poenitentiam, & impetrabo
 vobis indulgentiam. Ecce ego sto inter caelum & terram, inter
 Deum & peccatorem; & ne mundus iste pereat, precibus meis
 obtineo. Nolite ergo abuti misericordia Dei & mea clementia;
 sed omnem caute offensam; ne subito super vos redeat indigna-
 tio, & intolerabilis vindicta. Praemunio filios meos, obsecro di-
 lectos meos, estote imitatores filij mei & matris vestrae. Recor-
 damini mei, quae vestri non possum obliuisci. Ego enim sum o-
 mnium miserorum miseratrix, omniumque fidelium pijsima ad-
 uocatrix.

2. O gratiosissimum verbum, omni caelesti dulcedine plenum. *Discipu-
 lus.*
 O vox sublimis de caelo rorans, suauiter influens, peccatores
 consolans, & iustos laetificans. O caelestis fistula, quam dulciter
 resonas in desperata conscientia! Et vnde mihi, vt alloquatur me
 mater Domini mei? Benedicta tu mater sanctissima, & benedi-
 ctum eloquium oris tui, nam mel & lac sub lingua tua, & odor
 verborum tuorum super omnia aromata, Anima mea liquefacta
 est, vt locuta es, o M A R I A. Ecce, vt facta est vox consolationis
 tuae in auribus meis, exultauit in gaudio anima mea. Reuiui-
 scit namque intra me spiritus meus, & omnia interiora mea gau-
 dio nouo perfunduntur, quoniam bona & iucunda per te mihi
 hodie nunciata sunt. Tristis eram, sed nunc gaudeo propter vocem
 tuam.

tuam. Vox enim tua dulcis in auribus meis. Gravatus eram & desolatus, sed nunc relevatus sum & confortatus. Misisti enim manum tuam de alto, & tetigisti me, convaluique de infirmitate. Vix loqui poteram; sed nunc libet etiam cantare, & gratias tibi magnificè agere. Tædebat vivere; sed iam nec mori timeo; quia te advocatam, apud filium sciens, pro mea causa teneo, cuius misericordiæ me commendo, ex hac hora, & deinceps omni in momento. Ex quo enim locuta es ad cor desolati orphani tui, repente mutatus sum in melius, & validè interius recreatus. Quodammodo desperatus iacui, sed accessit consolatio tua, meque erexit cum iucunditate, dicens:

Maria.

3. Quid est fili, & quid sunt, qui volunt nocere tibi? Noli timere, ego videbo pro te fili mi. Vivo ego, & vivit filius meus IESVS frater tuus, qui est ad dexteram Patris, fidelis utique Pontifex & intercessor pro peccatis tuis. In ipso summè sperare debes, quia ipse est dator vitæ, & destructor mortis. Ex me temporaliter incarnatus, ex Patre æternaliter genitus, toti mundo in salutem datus est. Ecce vnde spes & consolatio, & per quem fides & victoria. Sit Iesus & Maria in tua semper memoria, & non timebis inimici iacula.

Discipulus.

4. O felix hora, quando tribulato cordi meo adesse dignaris, o pijsima virgo Maria! O si esset longior mora, ad audiendum verba tua consolatoria; nam vehementer me accendunt & afficiunt, quoniam ex intimo me tangunt & instrunt. Beata vbera tua (divina Maria) quæ nunquam cessant dulcissimum consolationis lac fluere. Nam præ vbertate gratiæ lactentis olim pueri tui dilecti Iesu, non potes innatam tibi misericordiam denegare postulanti; sed gratiam sæpe exhibes, etiam in multis delinquenti. O mater summæ pietatis, maxime miserationis & charitatis. O virgo incomparabilis, omnibus amabilis & venerabilis. O genitrix singularis ex te nati filij Dei; sed & totius Christianitatis mater generalis, ac cuique pro suæ devotionis affectu valde cordialis & specialis. O virgo virginum, regina mundi, & domina angelorum, trahe me post te, ne iacens maneam sub onere peccatorum. Effunde gratiam, rorem saluificum de cælis ministra, ut veraciter merear sentire, quod tu es mater gratiæ, & fons patens misericordiæ.

Maria.

5. Ego sum mater pulchræ dilectionis, casti & sancti timoris; piæ allocutionis, & suavissime consolationis. Audito ergo nomine meo, exulta in toto corde tuo, inclina reuerenter, meque saluta libenter. Nam honorando matrem, honoras & filium, qui Deum habet Patrem. Ego enim sum Maria, mater Iesu, & hoc nomen mihi in æternum manebit. Iesus autem quid? Christus filius Dei vivi.

Iesus pijs
quid.

vivi. Hic est Saluator mundi, rex cæli & terræ; Dominus Angelorum, ac redemptor fidelium, iudex viuorum & mortuorum. Ipse est spes piorum, consolatio deuorum, pax mansuetorum; diuitiæ pauperum, gloria humilium, fortitudo debilium, via errantium, lumen cæcorum, baculus claudorum, vnctio aridorum, leuamen oppressorum, iuuamen tribulorum, & omnium bonorum singulare refugium. Benedic filium cum matre, & eris dilectus à Patre. Da ei honorem & gloriam, quoribus mihi aliquam exhibueris reuerentiam. Eius gloria, mea lætitia, & mea laudatio, eius est veneratio. Pone me & Iesum, sicut signaculum super cor tuum; sicut signaculum super brachium tuum. Stans igitur aut sedens, orans aut legens, scribens aut operans; creber in ore, semper autem in corde, IESVS versetur & MARIA.

6. Eia amen. Seruiant tibi omnes populi, tribus, & linguæ, & incuruentur ante te omnes creaturæ. Cælum dicat: Gaude Maria; terra respondeat, Ave in æternum & ultra. Confiteantur simul omnes sancti nomini tuo magno, & exultent omnes deuoti coram te & agno Iesu Christo, filio tuo, Domino nostro.

Discipulus.

CAPVT XXV.

De reddendis gratijs, pro acceptis beneficijs.

1. *S*it nomen Domini benedictum in sacula. Seruiat tibi Domine *Psal. 71.*
Deus, quicquid ago, lego, & scribo; omne quod cogito, dico, & intelligo. A te incipiat, & per te, & in te, omne opus meum finiatur. Quod dedisti, hoc recipere; & vnde flumina exeunt, illuc reuertantur. Nunquam melius mihi manet, nec vnquam dulcius sapit, quam cum totum tibi sincerè retribuo, quicquid rectum à me geritur aut cogitatur. Opto gratias agere; sed tunc veraciter ago, si totum tibi & nihil mihi dederò, ex omnibus datis & acceptis. Quid inquam possim retribuere, malus & piger seruus? Nihil est seruitium meum, etiam si fecero omne, quod iussisti. Propterea ad nihil redactus sum, & in veritate humiliatus. *Psal. 114.*
Bonum mihi, quia humiliasti me; vt tu solus iustificeris, tu solus lauderis ab omnibus, nec vnquam gloriètur in se puluis vilissimus. Veruntamen desistere nolo, sed laudare te cupio corde & ore; quia si dignè non possum perficere, indignum tamen est omnino silere nec recognoscere. Laus mea, Deus meus tu es, in te cantatio mea semper. *Psal. 70.*

2. O qui parum sentiret de gloria tua, & quid est in te gloria, quam nihil duceret, quicquid de externa blanditur gloria? O qui parum saperet de dulcedine tua, quam citò illi amaresceret omnis delectatio terrena? O quantum ferueret, qui paruum scintillam